

[Kaj Andresen.]

problemer om byudviklingen og planlægningen, vil være enige i, at effektiviteten af det, modvirkningen af grundprisstigninger osv., er afhængig af, hvor mange midler vi stiller til rådighed. Det er jo ikke blot noget, vi siger her i landet, men det er erfaringer, man gør i andre lande, at den effektivitet, vi vil opnå, nås først, når vi fra det offentliges side sætter tilstrækkelig store midler ind i byggemodningen, og jeg mener altså, at de midler, man sætter ind, med den nuværende boligfonds størrelse vil være for små til at nå de mål, boligministeren sætter sig.

Det andet er spørgsmålet om erstatningerne, hvor jeg må erkende, at jeg ikke helt blev klar over det radikale venstres standpunkt til disse erstatninger. Når hr. Svend Haugaard først siger, han er modstander af, at enkeltpersoner tager gevinster hjem, og fastslår, at man i det radikale venstre er principiel modstander af erstatninger, når der er tale om sådanne generelle ændringer, som her er tale om, men senere kommer med nogle mere florumvundne betragtninger om, at der må være visse overgangserstatninger, der er berettigede, så er det, jeg gerne vil spørge: hvad er det for overgangserstatninger, det radikale venstre mener er rigtige? Er det de erstatninger, som § 12 i dette lovforslag forudsætter vil finde sted? For det anser jeg ikke for blot at være nogle begrænsede overgangserstatninger til små beløb. Jeg vil vurdere de beløb, der bliver betalt efter § 12, hvis den bliver ført ud i praksis, til meget betydelige beløb. Jeg skal ikke skyde på det, for det forudsætter større undersøgelser end dem, jeg har kunnet foretage, men jeg vil tro, det bliver nogle hundrede millioner kr. Er det den størrelsesorden, hr. Svend Haugaard mener er en rimelig overgangserstatning i forhold til det gældende?

Svend Haugaard: Jeg må først lige sige til hr. Kaj Andresen, at jeg sagde ikke „stop for prisstigning“; så optimistisk er jeg ikke, at jeg tror, man kan sige det ud i al fremtid, men jeg sagde „stop for spekulation“, og det er dog ikke helt det samme.

Hvad erstatning angår, så vil jeg da fremhæve, at der kan være forskel på, at man ikke skal have direkte gevinst, og så,

at man ikke skal lide direkte tab, og det var med henblik på det sidste, jeg udtalte mig med hensyn til erstatning.

Gert Petersen: Jeg vil først notere mig, at den højtærede boligminister talte så pænt om statens bolig- og byggefond. Det vil jeg krydse af i kalenderen i betragtning af, at den højtærede boligminister, hvis ikke jeg husker meget forkert, i sin tid stemte imod oprettelsen af denne fond. Men det er en god fond; blot vi kunne få nogle flere penge i den, så skulle vi nok også få mere gavn af den. Med hensyn til det svar, som jeg fik fra hr. boligministeren, så må jeg lige citere mig selv. Jeg sagde, at det efter vor opfattelse ikke var rimeligt at yde erstatning, når der som her er tale om en generel rådighedsindskrænkning, undtagen i de særlige tilfælde, hvor indskrænkningen rammer enkelte langt hårdere end generelt, altså hvor man går ud over den generelle indskrænkning. Og den slags ting forekommer, sagde jeg, når der er tale om et så omfattende skridt som dette, det må man erkende. Derfor har jeg principielt ikke noget imod, at der angives visse kriterier. Jeg synes blot, at de kriterier, som er angivet på nuværende tidspunkt, er noget for løse i det.

Det synes jeg også ligger i begrebet byggechancer, og begrebet anvendes faktisk i bemærkningerne. Boligministeren virkede så overrasket over, at jeg havde brugt ordet, men det findes i bemærkningerne i forbindelse med beskrivelsen af byreguleringslovens nuværende funktion. Det findes i lovforslagets bemærkninger til § 12, hvor der tales om „Byggechancerne kan derved overskues under ét“ i forbindelse med byreguleringsloven, og derfor virker den bedre og retfærdigere end naturfredningsloven, siges det, og det er vist i øvrigt ganske rigtigt.

Det er altså et spørgsmål om definitionerne, og her mener jeg stadig at bestemmelserne i lovforslaget ikke er helt klare nok, at de i og for sig kan tolkes meget fornuftigt og efter min opfattelse fornuftigt og rigtigt, men de kan også tolkes en anden vej, sådan at man risikerer, at der kan blive tale om i hvert fald i visse situationer, at erstatningsbestemmelserne kommer til at virke ligesom erstatningsbestem-